

der kunde gøres noget imod de Klager, som nu lyde saa høylidt rundt omkring fra, over, at Ordningen, saaledes som den nu er, bidrager i høj Grad til at fremme Synden i Stedet for at hemme den — jeg siger kun, at det var dog muligt. Derfor forekommer det mig, at om vi end saa Sagen i sidste Øjeblik, og om jeg end maa være fuldt ud enig med den højtærede Minister i at beklage, at Sagen foreligger i en Form, hvori den ogsaa efter min Mening ikke er i Stand til at tages, saaledes som den foreligger, og om jeg end som Medlem af dette Ting maa udtale, at der vilde være i høj Grad Grund til at ønske, at Sagen var kommen op til os paa et tidligere Tidspunkt af Samlingen, naar det skulde ventes, at vi skulde forhandle om den, saa er dog det om-talte Hensyn for mig saa aldeles overvejende i Sammenligning med disse formelle Indvendinger, der kunne gøres, og hvorpaa man kan støtte Forslaget om Dagsorden, at jeg for mit Bedkommende ikke vil kunne være med til at affikere den videre Behandling af Sagen, da Sagen har fundet saa stor Tilslutning, som den har og vækker en saa alvorlig og levende Betyrning i saa vide og store Kredse i vort Land. Dertil vil jeg indskrænke mig, idet jeg altsaa vil stemme imod Dagsordenen i den Hensigt derefter at stemme for Overgangen til 2den Behandling og for Nedsættelsen af et Udvalg.

Bjerre: Ja jeg er ganske enig med den højtærede Justitsminister i, at det foreliggende Lovforslag er komplet ubrugeligt, og jeg beklager meget, at der i sidste Øjeblik er blevet sendt et saadant Forslag her op fra det høje Folketing. Det er blevet udtalt nede i selve Folketinget, at det er jo kun en Demonstration, og det er blevet antydet fra flere Sider, at det var vel nærmest en politisk Manøvre, at de skynde sig at saa dette Lovforslag her op, for at man kan komme til at saa en behagelig Position overfor de Vælgere, der hade Prostitutionen, og ikke kunne dømme om de Vanskeligheder, der ere ved at forandre disse Ting; og maatte tillige for at man kunde komme til at saa Landstinget sat i en yderst uheldig Position. Man kan naturligvis ikke antage, at det høje Folketing har haft den Slags Motiver, og det siger jeg heller ikke; jeg siger blot, at hvilke Motiverne end have været, saa er jeg overbevist om, at man ikke kan gøre Sagen nogen større Skade end ved at sende den her op i denne Form i Samlingens sidste Øjeblik; og hvis man netop vil have Sagen standset, umuliggjort, saa skal man netop gaa den Vej. Derfor

beklager jeg meget, at man er slaaet ind paa denne Vej, men jeg maa alligevel slutte mig til den sidste ærede Taler og sige, at jeg kan ikke stemme for den Dagsorden, som er foreslaaet. Jeg indrømmer, at det vilde være et korrekt Svar paa Tiltale; for faktisk set vil det vel blive omtrent det samme Resultat af en mulig Forhandling i Aar; men jeg mener, at det høje Landsting kunde gøre en Undtagelse ved denne Lejlighed — for Sagens Skyld selvfølgelig først og fremmest, men dernæst dog ogsaa af Hensyn til de mangfoldige i denne Sag saa overordentlig stærkt interesserede Medborgere. Jeg er ligesom der næstsidste ærede Taler af den Mening, at det let kunde blive misforstaaet af disse ærede Medborgere, hvis vi slutte Sagen med en Dagsorden, og jeg ser ikke, hvorfor vi skulle give disse Mennesker en Skuffelse, som de sikkert ikke have fortjent, idet de kun fortjene den varmeste Anerkendelse for deres Deltagelse i denne Sags Forhandling. Fordi jeg altsaa er bange for, at de skulle betragte det som Uvilje fra Landstingets Side, maa jeg stemme mod denne Dagsorden og ønske, at Sagen fortsættes videre, gaar til 2den Behandling og i et Udvalg. Det var saa dog muligt, at Landstinget kunde enes om et eller andet, som kunde være et Fingerpeg, der kunde være til Nytte for Sagens videre Forhandling.

Stilling: Ja selv om det foreliggende Lovforslag her i og for sig selv maa betragtes som aldeles ubrugeligt, saa kan jeg dog heller ikke stemme for den foreslaaede Dagsorden; thi det forekommer mig, at paa den Maade skyde vi Sagen helt bort fra os; Landstinget kommer til at paatage sig et Ansvar, som jeg synes, vi ikke skulle have, ikke burde have; netop fordi dette Forslag kommer her i den sidste Time, og det forekommer mig, at ved at Sagen kommer i Udvalg og bliver Genstand for Overvejelse, saa vilde man dog muligvis kunne blive i Stand til at finde et Middel, der kunde bidrage, ikke til at ophæve den lovhjemlede Prostitution, men til at omordne den, netop som den ærede Ordfører sagde, paa en saadant Maade, at nogle af de stærke Klager, som lyde derimod, kunne forstumme. Særlig forekommer det mig, at det er — jeg havde nær sagt, noget aldeles københavnsk, som dette Forslag søger at ramme, idet man jo i saa godt som hele det øvrige Land ikke har noget lignende med Undtagelse af et ganske enkelt Sted. Jeg tror ikke, at de Klager, som have lydt om smitsomme Sygdommes Udbredelse, ere blevne stærkere, efter